

кава необходимость, понеже селото Баевци е до насъ и по тревога човѣкъ може всякога да успѣе да бѫде на мѣстото си; азъ вѣколко пѫти казвахъ това на генерала, нъ той остава на думата си и не иска и да ме чува. Като дойдохъ на позицията, останахъ да живѣхъ, по примѣра на началника си въ палатка. Палатката ми турска, стара, скоро се намокри и тукъ таме тече; влага невѣобразима, пронизва до кокалъ. Дъждъ и мѫглата тѣй разкашкавиле глинистата пржстъ, що за нападане не ще и дума. Невъоруженъ човѣкъ, а съдователно, необремененъ съ товаръ и пакъ съ трудъ се влизва на височината, нъ да се катеришъ съ пушка въ рапсърѣщу неприятеля, койго те срѣща съ огньъ, е нѣщо съсъмъ невѣзмоожно. Вода носиѣтъ отъ кладенците на селото Баевци, за което трѣбва да се спускатъ отъ височината долу, а че отъ се:нѣ да се катеришъ съ пълни вѣчъ котленца, при това не се минава безъ смѣшни сцени: провлѣкай се единъ слѣдъ други цѣла вжрулица солдате на нагорѣ, нѣто ти нѣкой си врачналь неесторожно — и пада, вѣче подирѣ си другиго, котленцата летїтъ, и двамата се хврѣлятъ на долу по разкашканата глина; всичко това се съпрова вѣда отъ добродушния смѣхъ на другитѣ. Особено трудно му бѣше на взвода отъ планинската батарея и на пѣхотния баталионъ, които сѫ расположени около щаба: тѣ трѣбвали не само вода да мѫжнатъ, нъ и єстето си, тѣй като готварницата расположена въ долината. На оня, койго си разлѣчъ чорбата, не му идва твърдъ смѣхъ. Прѣзъ денеси е турната на върха на Св. Никола мортирна батарея; командиръ въ батареята, поручикъ Самойло — сѫщия оня Самойло, който ежиспа турския параходъ мониторъ на Дунава. Турцитѣ и въ напрѣдъ отъ насъ, и Св. Никола бѣше успѣъ вѣче да се запознае съ турския бомби. Днитѣ се минаватъ доста еднообразно и до нѣмай каждѣ мѫжно; сутрѣнъ станешъ, напиешъ се чай, а че сетеѣ до обѣдъ се мѫжнешъ отъ палатка въ палатка. Генералъ Столѣтовъ едва ли не всѣки денъ ходи въ корпуния щабъ, нъ и тамъ тишина, нѣма нищо ново. Туку рѣчи че и на Радецки омрѣзвало бездѣйствието; той